

POLITECHNIKA ŚLĄSKA WYDZIAŁ AUTOMATYKI, ELEKTRONIKI I INFORMATYKI KIERUNEK: AUTOMATYKA I ROBOTYKA

Praca dyplomowa inżynierska

Tytuł pracy dyplomowej inżynierskiej

autor: Szymon Ciemała

kierujący pracą: dr inż. Krzysztof Jaskot

konsultant: dr inż. Imię Nazwisko

Gliwice, grudzień 2021

Spis treści

1	Stre	eszczenie 1						
Streszczenie								
2	\mathbf{W} stęp							
	2.1	Wprowawdzenie w problem	4					
	2.2	Cel pracy	4					
	2.3	Osadzenie problemu w dziedzienie	4					
	2.4	Charakterystyka rozdziałów	4					
3	[Analiza tematu]							
	3.1	Sformułowanie problemu	7					
	3.2	Podobne rozwiązania	8					
4	Wymagania i narzędzia							
	4.1	Wymagania	9					
	4.2	Narzędzia	10					
		4.2.1 System operacyjny Ubuntu	10					
		4.2.2 Python	10					
		4.2.3 iPython	10					
		4.2.4 Jupyter Notebook	10					
		4.2.5 Visual Studio Code - Środowisko Pracy	11					
		4.2.6 Platforma PyPi	11					
		4.2.7 Programy bdist_wheel oraz sdist	11					
	4.3	Metodyka Pracy	11					
		4.3.1 Praca z Jupyter Notebook	11					
5	[Wł	łaściwy dla kierunku - np. Specyfikacja zewnętrzna]	13					
	5.1	Wymagania sprzętowe	13					
		5.1.1 Kamera	13					
	5.2	Wymagania programowe	13					
	5.3	Instalacja paczki	14					

	5.4	Przykładowy program
	5.5	Funkcjonalność modułu
		5.5.1 Parametry
		5.5.2 Dostępne funkcje
		5.5.3 Główny wątek
	5.6	Przykłady użycia
		5.6.1 Rozpoznawanie alfabetu w języku migowym
		5.6.2 Interaktywny Kiosk
		5.6.3 Dobór koloru
	5.7	Stworzenie nowego modelu przez użytkownika
6	[Wł	aściwy dla kierunku - np.Specyfikacja wewnętrzna] 25
	6.1	Klasa OpenLeap
		6.1.1 Relacja klas - kompozycja
		6.1.2 Budowa klasy
		6.1.3 Atrybuty klasy
		6.1.4 Metody klasy
	6.2	Struktury danych
		6.2.1 Struktura mp_hands
		6.2.2 Struktura results
		6.2.3 Dataclass
		6.2.4 Słownik
		6.2.5 Pickle
	6.3	Rozpoznawanie dłoni
		6.3.1 OpenCV - przygotowanie obrazu z kamery
		6.3.2 MediaPipe - Elementy charakterystyczne
		6.3.3 Generowanie grafiki dłoni
	6.4	Pomiary oraz inne ważne elementy
		6.4.1 Pozycja dłoni
		6.4.2 Obrót dłoni
		6.4.3 Odległość między palcami
	6.5	Rozpoznawanie gestów
		6.5.1 Przygotowanie modeli uczenia maszynowego

		6.5.2	Zebranie danych	36					
		6.5.3	Budowa pliku CSV	39					
		6.5.4	Metody klasyfikacji - uczenie maszynowe	39					
		6.5.5	Wybrane algorytmy klasyfikujące	40					
		6.5.6	Badanie dokładności każdego z algorytmów	41					
		6.5.7	Ponowne wykorzystanie modelu	41					
	6.6 Paczka PyPi								
		6.6.1	Budowa paczki	41					
		6.6.2	Struktura Paczki	41					
		6.6.3	Pliki Konfiguracyjne	42					
		6.6.4	Załadowanie paczki do repozytorium	42					
7	Wei	ryfikad	eja i walidacja	43					
8	Podsumowanie i wnioski								
$\mathbf{B}_{\mathbf{i}}$	Bibliografia								
Sp	Spis skrótów i symboli								
Źr	Źródła								
\mathbf{Z} a	Zawartość dołączonej płyty								

Streszczenie

Praca inżynierska "Rozpoznawanie obiektów z wykorzystaniem biblioteki OpenCV", łączy tematykę wizji komputerowej oraz algorytmów uczenia maszynowego.

Praca skupia się na stworzeniu wygodnej w użyciu oraz powszechnie dostępnej biblioteki umożliwiającej wykorzystanie gestów, pozycji dłoni, obrotu dłoni oraz odległości między palcem wskazującym a kciukiem jak elementów sterujących w dowolnych projektach napisanych w języku Python.

Do napisania pracy wykorzystano biblioteki języka Python o otwartym kodzie źródłowym, głównie OpenCV, MediaPipe oraz SciKit Learn.

Wstęp

- wprowadzenie w problem/zagadnienie
- osadzenie problemu w dziedzinie
- cel pracy
- zakres pracy
- zwięzła charakterystyka rozdziałów
- jednoznaczne określenie wkładu autora, w przypadku prac wieloosobowych
 - tabela z autorstwem poszczególnych elementów pracy

2.1 Wprowawdzenie w problem

Rozwój technolgii w ostatnich czasach przyczynił się do coraz częstszego wykorzystywania wizji komputerowej oraz metod uczenia maszynowego do rozpoznawania oraz klasyfikacji różnego typu obiektów, w tym części ludzkiego ciała. Pozwala to na interakcję człowieka z aplikacjami, często w spób bardziej naturalny.

2.2 Cel pracy

Projekt inżynierski ma na celu stworzenie biblioteki w języku Python, która pozwoli na przystępne wykorzystanie algorytmów rozpoznawania gestów oraz ruchu dłoni. Biblioteka powinna oferować gotowe rozwiązania, na przykład przygotowane modele matematyczne pozwalające na rozpoznawanie języka migowego oraz gestów podstawowych. Dodatkowo powinna pozowlić na wyznaczenie pozycji dłoni, jej typu oraz wartości charakterystycznych, na przykład odlgłości między końcówkami wybranych palców czy kąta obrotu dłoni.

2.3 Osadzenie problemu w dziedzienie

Aktualnie istnieją częściowo gotowe rozwiązania pozwalające na rozpoznanie i klasyfikację dłoni - bibliotka MediaPipe.

2.4 Charakterystyka rozdziałów

W pierwszym rozdziale zostanie poruszony temat genezy problemu oraz jego sformułowania. Zostaną dodatkowo opisane jego założenia wraz z wyamaganą funkcjonalnością projektu.

W drugim temacie zostaną opisne techniczne tworzonej biblioteki oraz narzędzia wymagane do jej stworzenia. Zakres opisywanych narzędzi rozpocznie się od opisu wybranego systemu operacyjnego do programów służących do stworzenia pobieralnej paczki na platformi PyPi.

W rozdziale nr 5 zostaną opisane wymagania sprzętowe wymagane do poprawnego działania funkcji biblioteki. Przedstawione zostanie działanie klasy wraz

z jej parametrami oraz sposób jego wykorzysania. W drugiej jego części zostaną przedstawione przykłady wykorzysania modułu. Przykładowym projektami będą: program rozpoznający gest, interaktywny kiosk bezdotykowy i system doboru koloru przy pomocy gestu.

Kolejny rozdział opisuje budowę klasy wraz z najważniejszymi algorytmami oraz strukturami danych. Dodakowo opisany zostanie Jupyter Notebook służący do generowania modeli uczenia maszynowego rozpoznających gest dłoni.

[Analiza tematu]

- sformułowanie problemu
- osadzenie tematu w kontekście aktualnego stanu wiedzy (state of the art) o poruszanym problemie
- studia literaturowe [?, ?, ?] opis znanych rozwiązań (także opisanych naukowo, jeżeli problem jest poruszany w publikacjach naukowych), algorytmów,

3.1 Sformułowanie problemu

Problem można podzielić na trzy części. Każda z nich odpowiada za wybraną część funkcjonalności biblioteki.

- Wyznaczenie pozyci dłoni, odległości pomiędzy wybranymi palcami oraz jej kąta obrotu.
- Rozpoznawanie gestów dłoni w dwóch trybach: prostym (parę dostępnych gestów) oraz zaawansowanym, który rozoznaje alfabet języka migowego.
- Dostępność biblioteki poprzez platfromę PyPi.

Stworzenie modułu będzie wymagało napisania klasy wykorzystującej odpowiednie biblioteki pozwalających na rozpoznanie elementów charakterystycznych dłoni oraz przetworzenia obrazu. Obraz będzie pochodził z kamerki internetowej, który zostanie odpowiednio przetworzony z wykorzystaniem funkcji dostępnych

poprzez bibliotekę OpenCV. Przetworzony obraz zostanie wykorzystany przez metody biblioteki MediaPipe, która pozowli na rozpoznanie elementów charakterystycznych dłoni. W napisanej klasie zostaną zaimplementowane metody, które pozowlą na rozpoznanie typu dłoni (prawa, lewa), odległości między paliczkiem palca wskazującego oraz kciuka, oraz obrotu dłoni.

Kolejnym elementem jest wygenerowanie modelu matematycznych klasyfikujących gesty dłoni. W tym celu zostanie wykorzystana bibliotegk SciKit Learn wraz z dostępnymi poprzez nią algorytmamy ucznia maszynowego. Odpowiednio zebrane dane pozowlą na przeprowadzeni procesu ucznie dla paru wybranych algorytmów.

Najważniejszym elementem pracy jest powyżej wymieniony ostatni punkt listy. Dzięki wykorzystaniu platformy PyPi deweloperzy będą mogli przy pomocy programu **pip** za pomocą jednej komendy zainstalować paczkę wraz ze wszystkimi wymaganymi zależnościami.

3.2 Podobne rozwiązania

Wymagania i narzędzia

- wymagania funkcjonalne i niefunkcjonalne
- przypadki użycia (diagramy UML) dla prac, w których mają zastosowanie
- opis narzędzi, metod eksperymentalnych, metod modelowania itp.
- metodyka pracy nad projektowaniem i implementacją dla prac, w których ma to zastosowanie

4.1 Wymagania

Klasa powinna zawierać w sobie wszystkie niezbędne funkcje oraz parametry pozwalające na wykorzysatnie jej w dowolnym projekcie. Modele rozpoznające gesty powinny zostać uprzednio przygotowane.

Pobranie modułu powinno być możliwe poprzez wykorzystanie standardowego programu do zarządzania paczkami **pip**. Ten menedżer pozwala na instalacje paczki wraz z jej zależnościami, czyli innymi paczkami wymaganami do porwanego działania pobieranego modułu.

4.2 Narzędzia

4.2.1 System operacyjny Ubuntu

Do stworzenia oprogramowania została wybrana dystrybucja Ubuntu systemu Linux. Dzięki takim elementom jak menedżer pakietów lub wbudowane wspracie dla języka Python.

4.2.2 Python

Do napisanie biblioteki został wykorzystany język skryptowy Python. Ze względu na swoją budowę, Python nie należy do najbardziej wydajnych języków. Python jest językiem interpretowalnym, co oznacza, że jego program nie zostaje przekompilowany do kodu maszynowego, a zostaje on zinterpretowany przez program nazywany interpreterem. Pomimo niskiej wydajności języka Python, jest on dobrym narzędziem do tworzenia aplikacji wykorzystujących wizję komputerową oraz uczenia maszynowe. Głównie ze względu na dostępność oraz jakość bibliotek o wolnym źródle.

4.2.3 iPython

To iteraktywna powłoka dla języka Python, która rozszerza jego działanie o interospekcję, czyli możliwość wykonywania poprzednich części programu zapisanych w komórkach. Dodatkowo IPython oferuje dodatkową składnię powołoki oraz wykonywanie komend wiersza poleceń.

4.2.4 Jupyter Notebook

Dodatkowym narzędziem jest Jupyter Notebook, który pozwala na wykonwyanie części programu w osobnych komórkach. Pozwala to na łatwiejsze odnajdowanie błędów w programie. Jupyter Notebook został wykorzystany do napisania programu trenującego modele uczenia mszynowego rozponzące gesty. Dzięki strukturze takiego pliku, można w prosty sposób wykonywać program w danej komórce wiele razy. Na przykład pobieranie danych, dla różnych gestów.

4.2.5 Visual Studio Code - Środowisko Pracy

Całość klasy została napisana z wykorzystaniem edytora Visual Studio Code. Ten edytor został wybrany ze względu na jego wielozadaniowość. Visual Studio Code obsługuje jednocześnie programy napisane w Pythonie oraz pliki z rozszerzeniem .ipynb, czyli tak zwane zeszyty, które wykorzystują interaktywnego Pythona, czyli język iPython.

4.2.6 Platforma PyPi

Platforma PyPi jest platformą, na której udostępniane są modułu napisane w języku Python. Aktualnie jest ona zarządzana poprzez fundację "Python Software Foundation". Dzięki tej platfomie, zupełnie za darmo można pobierać znajdujące się na niej oprogramowanie oraz udostępniać własne. Program **pip** w głónwej mierze korzysta z PyPi jako głównego repozytorium z paczkami.

4.2.7 Programy bdist_wheel oraz sdist

Oba programy są niezbędne do przygotowania w pełni działającej paczki udostępnionej przez platforme PyPi. Program sdist pozwala na stworzenie źródłowej dystrubucji, czyli w praktce pliku typu .zip, .tar czy też .rar oraz wielu innych, w których znajdują się wybrane pliki. Kolejnym programem jest bdist_wheel, który odpowiada za stworzenie uprzednio paczki typu WHEEL, która w przypadku wykorzystania plików napisanych w języku C uprzednio je kompiluje, dzięki czemu nie jest wymagany kompilator po stronie użytkownika. Ostatecznie, WHEEL pozwala na szybszą instalację paczki w porównaniu z budowaniem jej z plików źródłowych.

4.3 Metodyka Pracy

4.3.1 Praca z Jupyter Notebook

[Właściwy dla kierunku - np. Specyfikacja zewnętrzna]

5.1 Wymagania sprzętowe

5.1.1 Kamera

Elementem niezbędnym do korzystania z modułu OpenLeap jest kamera, która pozwoli na pozyskanie obrazu dłoni. Rozdzielczość matrycy kamery powinna pozwolić na rozpoznanie dłoni. Liczba klatek na sekundę powinna być wystarczająco wysoka, tak aby można było sprawnie korzystać z paczki. Nie ma tutaj minimalnych wymagań, lepsza kamera pozwoli jedynie na sprawniejsze działanie oprogramowania.

5.2 Wymagania programowe

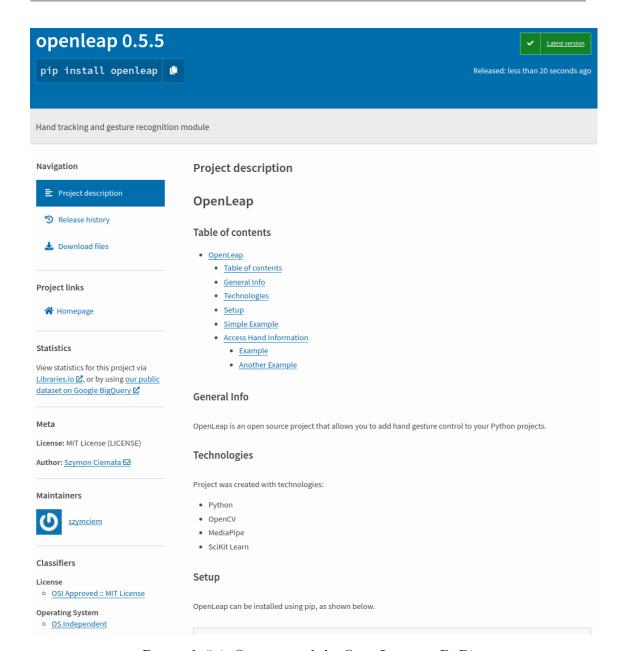
Pierszym elementem jest język Python, który pozwoli na interpetację napisanego modułu. Reszta potrzebnych zależności, takich jak MediaPipe czy OpenCV zostanie zainstalowana automatycznie, jeśli moduł zostanie pobrany za pomocą programu pip.

5.3 Instalacja paczki

Instalcja paczki odbywa się poprzez wykorzystanie programu pip, który jest instalowany automatycznie razem z językiem Python. W zależności od wybranego systemu operacyjnego, komenda może przybierać inne formy.

\$ pip install openleap

Informacje na temat biblioteki można znaleźć na platfomie PyPi pod linkiem: https://pypi.org/project/openleap/. Na tej stronie znajduje się opis modułu, instrukcja instalacji oraz przykładowe programy i wykorzystania.

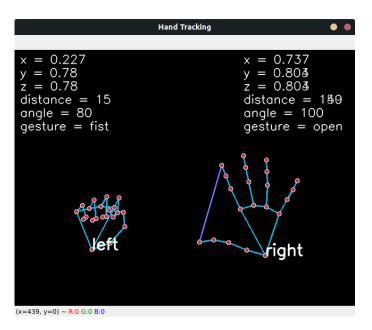
Rysunek 5.1: Strona modułu OpenLeap na PyPi

5.4 Przykładowy program

Paczkę można przetestować korzystając z wybodowanych gotowych funkcji. Program można napisać w powłoce języka Python lub po prostu zapisać go do

pliku.

Taki krótki program pozwoli na wyświetlenie okna z widocznymi dłońmi z oznaczonymi punktami charakterystycznymi wraz z opisem parametrów, takich jak obrót dłoni, jej pozycja czy rozpoznany gest. Zrzut ekranu testowego programu znajduje się poniżej.

Rysunek 5.2: Zrzut ekranu programu testowego

Dane zostają zapisane w liście składającej się z obiektów typu dataclass dla dłoni lewej i prawej, które przechowują wygenerowane informacje o danej dłoni. Operację pobrania danych można wykonać w poniżej przedstawiony sposób.

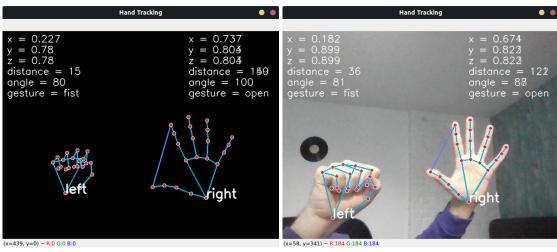
5.5 Funkcjonalność modułu

Paczkę można wykorzystać tam gdzie wymagane jest wykorzystanie gestów oraz ruchów dłoni. Paczka może znaleźć zastosowanie aplikacjach użytku codziennego, robotyce lub pełnić formę peryferium komputerowego.

5.5.1 Parametry

Obiekt kontrolera może zostać stworzony z wybranymi parametrami. Można wybrać czy należy wyświetlić podgląd kamery, czy wyświetlić dane na podglądzie oraz w konsoli oraz wybrać tło podglądu, czarne lub obraz z kamery.

- 1. screen_show podgląd okna, typ boolean
- 2. screen_type typ tła
 - (a) "CAM" obraz z kamery
 - (b) "BLACK" czarne tło
- 3. show_data_in_console wyświetlanie danych w konsoli, typ boolean
- 4. **show_data_on_image** wyświetlanie danych w oknie graficznym, typ **boolean**
- 5. **normalized_position** wyświetlanie znormalizowanej pozycji, typ **bo- olean**
- 6. model wybór modelu rozpoznającego gesty
 - (a) "basic" gesty podstawowe
 - (b) "sign_language" język migowy

(a) Obraz z kamery.

(b) Czarne tło.

Rysunek 5.3: Parametry wyświetlanego obrazu.

5.5.2 Dostępne funkcje

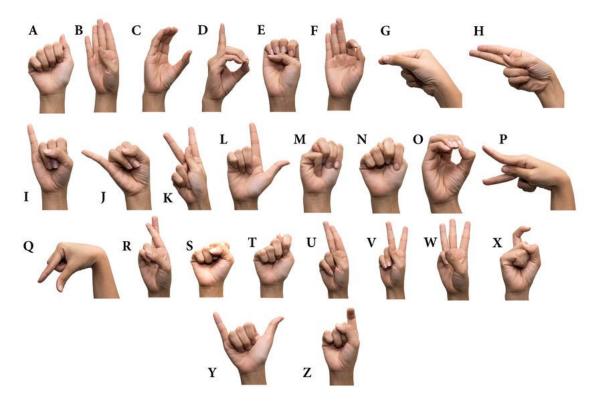
5.5.3 Główny wątek

Działanie kontrolera opiera się na wywoływaniu funkcji **main()**. Tą funkcję można wywołać za pomocą wybudowanej funkcji **loop()**, która po prostu wywołuje funkcję **main()** w pętli wraz z warunkiem wyjścia z programu. Takie podejście może ułatwić stosowanie kontrolera w osobnym wątku aplikacji. Alternatywnym podejściem jest po prostu zastosowanie funkcji **main()** w pętli budowanego programu. Takie rozwiązanie daje podobny rezultat, ale bez konieczności wykorzystania osobnego wątku.

5.6 Przykłady użycia

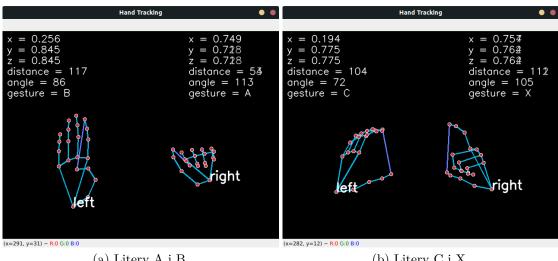
5.6.1 Rozpoznawanie alfabetu w języku migowym

Pierwszym przykładem zastosowania jest wykorzystanie paczki do rozpoznawnia alfabetu języka migowego. Taki program może umożliwić komunikację między osobą głuchoniemą posługującą się językiem migowym, a osobą, które takiego jęzka nie zna.

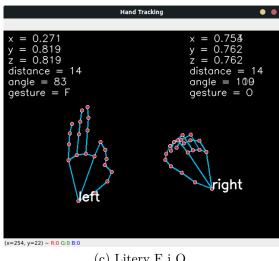
Rysunek 5.4: Gesty alfabetu języka migowego

Oprócz modelu rozpoznającego gesty alfabetu języka migowego, klasa została wyposażona w model rozpoznający podstawowe gesty, czyli gesty otwartej i zamkniętej dłoni. Wybór odpowiedniego modelu odbywa się w momencie tworzenia obiektu poprzez ustawienie parametru **gesture_model**.

(a) Litery A i B.

(b) Litery C i X.

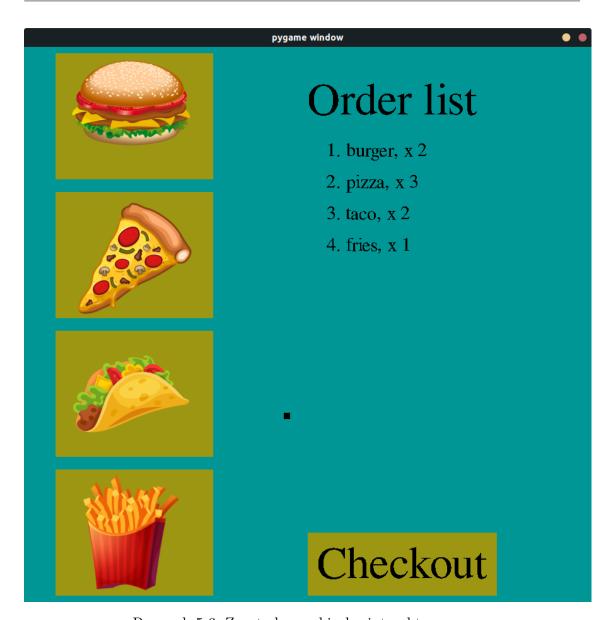

(c) Litery F i O.

Rysunek 5.5: Rozpoznawanie języka migowego .

Interaktywny Kiosk 5.6.2

Kolejnym przykładem jest interktywny kiosk, który pozwala na złożenie zamówienia w sposób, który nie wymaga dotykania ekranu dotykowego. W dobie pandemii takie rozwiązanie może potencjalnie przyczynić się do spowolnienia rozprzestrzeniania się różnego rodzaju wirusów i drobnoustrojów.

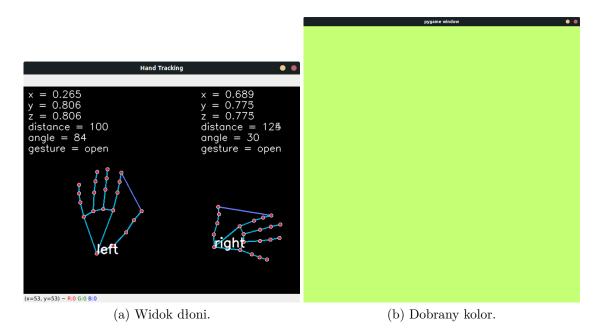
Rysunek 5.6: Zrzut ekranu kiosku interaktywnego

Wskaźnik kiosku interaktywnego jest sterowany poprzez pozycję dłoni. Kliknięcie w przycisk zostaje aktywowane za pomocą wykrycia odpowiednio małej odlęgłości między końcówką palca wskazującego, a końcówką kciuka.

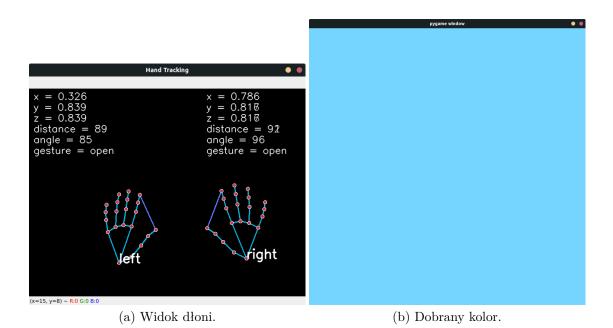
Odległość między tymi dwoma punktami jest obliczana automatycznie poprzez wbudowaną funkcję klasy OpenLeap.

5.6.3 Dobór koloru

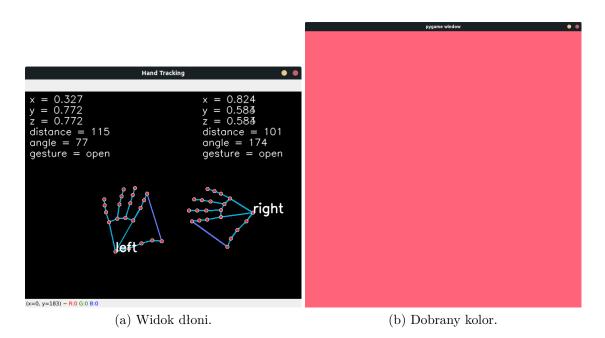
Ostatnim przykładem jest wykorzystanie dłoni jako kontrolera, za którego pomocą można wybrać dowolny kolor. Takie zastosowanie może zostać wykorzystane w pracy grafika komputerowego. Dzięki temu użytkownik będzie mógł zmieniać kolor wykorzysytywanego narzędzia bez przerywania pracy, na przykład malowania. Kolor można ustawiać tyko wtedy kiedy gest lewej ręki jest gestem otwartej dłoni.

Rysunek 5.7: Obrót dłoni o 30 stopni.

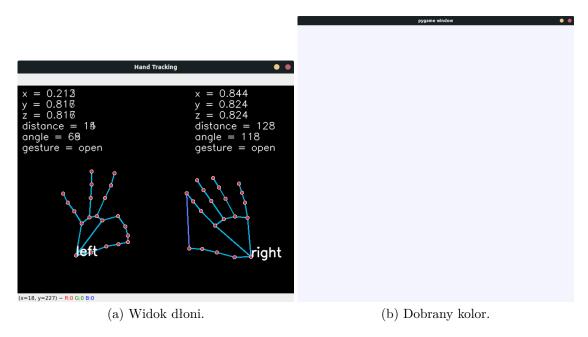
Rysunek 5.8: Obrót dłoni o 96 stopni.

Rysunek 5.9: Obrót dłoni o 174 stopni.

Dodatkową opcją jest ustawienie saturacji poprzez obliczenie jej wartości na

podstawie odległości między palcem wskazującym, a kciukiem.

Rysunek 5.10: Ustawienie saturacji

Podobnie jak obliczenie odległości między palcami, biblioteka oblicza obrót dłoni wokół osi Z punktu opisującego pozycję nadgarstka.

5.7 Stworzenie nowego modelu przez użytkownika

[Właściwy dla kierunku - np.Specyfikacja wewnętrzna]

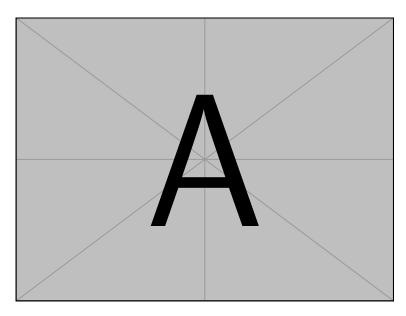
Jeśli to Specyfikacja wewnętrzna:

- przedstawienie idei
- architektura systemu
- opis struktur danych (i organizacji baz danych)
- komponenty, moduły, biblioteki, przegląd ważniejszych klas (jeśli występują)
- przegląd ważniejszych algorytmów (jeśli występują)
- szczegóły implementacji wybranych fragmentów, zastosowane wzorce projektowe
- diagramy UML
- wymagania funkcjonalne i niefunkcjonalne
- przypadki użycia (diagramy UML) dla prac, w których mają zastosowanie
- opis narzędzi, metod eksperymentalnych, metod modelowania itp.
- metodyka pracy nad projektowaniem i implementacją dla prac, w których ma to zastosowanie

6.1 Klasa OpenLeap

6.1.1 Relacja klas - kompozycja

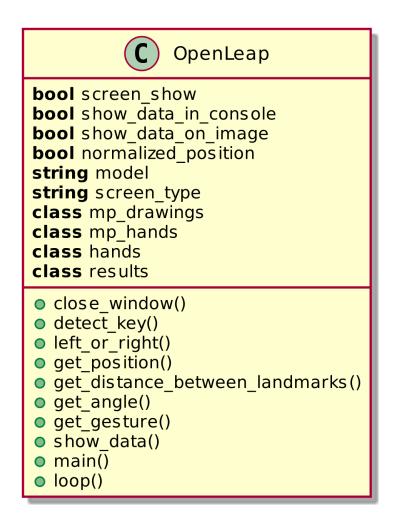
Klasa OpenLeap korzysta z różnych bibliotek oraz klas. Natomiast nie dziedziczy ona żadnej klasy. Zostały jedynie wykorzystane wybrane metody tworzonych obiektów wewnątrz klasy.

Rysunek 6.1: Relacja klas

OpenLeap wykorzstuje metody klasy **mediapipe.solutions.hands.Hands** oraz **cv2.VideoCapture**. Pierwsza klasa pozwala na stworzenie obiektu, któreg zadaniem jest rozpoznawanie dłoni na podstawie podawanego obrazu. Druga klasa tworzy obiekt, który pozwala na pobranie obrazu z kamery, określenie jego wielkości oraz sprawdzenia czy kamery jest aktualnie dostępna.

6.1.2 Budowa klasy

Rysunek 6.2: Schemat klasy OpenLeap

6.1.3 Atrybuty klasy

Część atrybutów klasy została opisana w podrozdziale **Parametry**, są to te elementy, które mogą zostać zdefiniowane przez użytkownika. Druga część atrybutów jest generowana automatycznie.

- mp_drawings obiekt pobierany z bilbioteki MediaPipe pozwalająca na rysowanie obrysu dłoni w oknie generowanym przez OpenCV.
- mp_hands obiekt przechowujący informacje, na przykład o indeksach opisujących poszczególne elementy charakterystyczne dłoni.

- hands model biblioteki MediaPipe rozpoznający dłonie. Inicjalizacja tego obiektu wymaga podnania dwóch parametrów.
 - min_detection_confidence minimalna wartość szacunkowa, dla której model określa czy została wykryta dłoń.
 - min_tracking_confidence minilana wartość szacunkowa, pozwalająca określić dokładność śledzenia dłoni.
- results obiekt przechowujący informacje o rozpoznanych dłoniach i ich elementach.

6.1.4 Metody klasy

- 1. close_window() zamknięcie wszytkich okien biblioteki OpenCV.
- 2. **detect_key()** wykrycie kliknięcia wybranego przycisku podanego w argumencie.
- 3. **left_or_right()** metoda rozpoznająca lewą oraz prawą dłoń. Metoda za arugmenty przyjmuje:
 - index indeks badanej dłoni.
 - mode metoda określania typu dłoni.
 - AI wykorzystuje gotowy model MediaPipe. Niestety ten może nie zawsze działać poprawnie.
 - position drugą metodą jest bazowanie na pozycji dłoni, dłoń po prawej stronie względem drugiej dłoni jest dłonią prawą i odwrotnie. Jeśli na ekranie widoczna jest jedna dłoń, wtedy funkcja jest wywoływana ponownie z metodą 'AI'.
 - hand obiekt przechowujący współrzędne elementów charakterystycznych danej dłoni.
- 4. get position() Funkcja zwraca pozycję elementu danej dłoni.
 - index indeks badanej dłoni.
 - landmark_idx indeks elementu charakterystycznego, którego pozycję ma zwrócić funkcja.

- normalized parametr określający czy zwrócone współrzędne mają zostać znoramalizowane czy nie.
- 5. **get_distance_between_landmarks()** Metoda obliczająca odległość między dwoma wybranymi elementami charakterystycznymi.
 - index indeks dłoni, na której znajdują się mierzone elementy.
 - landmark_1 indeks pierwszego elementu dłoni.
 - landmark_2 indeks drugiego elementu dłoni.
 - normalized parametr określający czy odległość ma zostać znomralizowana.
- 6. **get_angle()** metod zwracająca kąt obrotu wybranego elementu charakterystycznego dłoni względem nadgarstka.
 - index indeks wybranej dłoni.
 - landmark_idx indeks elementu względem, którego obliczany jest kąt.
 - mode
 - half zwraca kat półpełny
 - full zwraca kat pełny
 - unit
 - radians jednostka kata w radianach
 - degrees jednostka kąta w stopniach
- 7. **get_gesture()** metoda określa gest wybranej dłoni.
 - index indeks wybranej dłoni.
- 8. **show_data()** metoda wyświetlająca dane w oknie lub w konsoli w zleżności od wybranej opcji.
 - console flaga określająca czy dane mają zostać wypisane w konsoli.
 - on_image flaga określająca czy dane mają zostać wypisane na ekranie.
 - image wybrany obraz, na którym mają zostać wypisane dane.
- main() główna metoda, w której wykonywane są niezbędne obliczenia oraz funkcje.

10. loop() - metoda, w której wywoływana jest metoda main() w pętli.

6.2 Struktury danych

6.2.1 Struktura mp_hands

6.2.2 Struktura results

6.2.3 Dataclass

Strukura typu **Dataclass** pozwala na stworznie struktury podobnej do **struct** istniejącej w języku programowania **C**. Taka klasa pozwala na storzenie obiektu składającego się jedynie z atrybutów wymaganych do opisue elementów klasy kontrolera. Dodatkowym atutem takiej klasy jest możliwość prostego odczytu zapisanych danych, korzystając z operatora kropki, a nie z operatrów opisujących słownik lub listę.

```
1
       @dataclass
2
       class Data:
3
           x : float = 0
4
             : float = 0
5
           z : float = 0
6
           distance: float = 0.0
7
           angle: float = 0.0
8
           gesture: str = None
```

W języku Python stworzenie klasy typu **dataclass** zaczyna się od zapisania dekoratora. W tym wypadku nie jest wymagana funkcja inicjalizująca obiekt, czyli ___init___. Parametetry początkowe można podać w chwili tworzenia obiektu, lub później. W programie zostały przypisane wartości początkowej, tak jak w przykładzie powyżej.

6.2.4 Słownik

Instancja stworzonego typu **Data** zostnie zainicjowana dla każdej dłoni (lewej oraz prawej). Te instacje zostaną zapisane w słowniku.

```
data = {'right':Data(), 'left':Data()}
```

Taka konstrukcja pozwoli użytkownikowi w prosty i przejrzysty sposób na odnajodowania potrzebnych wartości oraz informacji.

6.2.5 Pickle

Modele matematyczne, które zostaną wytrenowane muszą zostać zapisane, tak aby można było je wykorzystać ponownie. Z tego powodu został wykorzystany plik typi **pickle**, który umożliwia zapis zmiennych oraz obiektów w postaci binarnej. Dzięki czemu można je wykorzystać ponownie pomimo restartu programu.

6.3 Rozpoznawanie dłoni

Pierwszym elementem projektu jest rozpoznanie dłoni poprzez wyznacznie pozycji elementów charakterystycznych. Pozycja każdego z tych elementów, jak już zostało to opisane, jest względna według lewego górnego rogu obrazu kamery.

Interpretacja Obrazu

Rysunek 6.3: Elementy charakterystyczne dłoni

W pierwszym kroku obraz powinnien zostać pozyskany z kamery oraz odpowiednio przetworzony przez funkcje biblioteki OpenCV.

Kolejnym krokiem jest rozpoznanie elementów charakterystycznych dłoni przez model biblioteki MediaPipe.

Na końcu powinna zostać wykonana główna część programu. Na przykład ropoznanie gestu czy obliczenia kat obrotu.

6.3.1 OpenCV - przygotowanie obrazu z kamery

W pierszym kroku należy zainicjalizować obiekt obsługujący kamerę. Argumntem jest identyfikator określający, która kamera podłączona do systemu ma zostać wykorzystana. W przypadku kiedy dostępna jest tylko jedna kamera wystarczy wpisać wartość równą 0, tak jak poniżej.

```
self.cap = cv2.VideoCapture(0)
```

W metodzie **main()** w pierwszym kroku warunek określa czy zostało otwarte połączenia z kamerą. Jeśli tak to należy pobrać z niej aktualną klatkę obrazu (**frame**).

```
def main(self):
    """

Main function that runs the core of the program.

"""

hand_type = None

if self.cap.isOpened():
    ret, frame = self.cap.read()
```

Model rozpoznający dłoń korzysta z przestrzeni barw RGB (red, green, blue), a nie BGR (blue, green, red). Dlatego należy obraz przekształcić właśnie na przesrzeń RGB. Dodatkowo, obraz powinnien zostać obrócony horyzntalnie, tak aby stworzył lustrzane odbicie względem użytkownika ustawionego na przeciwko kamery.

```
#BGR to RGB
image = cv2.cvtColor(frame, cv2.COLOR_BGR2RGB)

#Flip horizontal
image = cv2.flip(image, 1)
```

Flage **writeable** ustawiona na **False** pozwala na uzyskanie lepszej wydajności przy przetwarzaniu obrazu w ramach modelu rozpoznającego dłonie.

```
#Set flag
1
2
               image.flags.writeable = False
3
4
               #Detections
               self.results = self.hands.process(image)
5
6
               # print(self.results)
7
8
               #Set flag back to True
9
               image.flags.writeable = True
```

Przestrzeń barw zostaje przywrócona do RGB, aby była mogła zostać poprawnie wyświetlona przez funkcję biblioteki OpenCV.

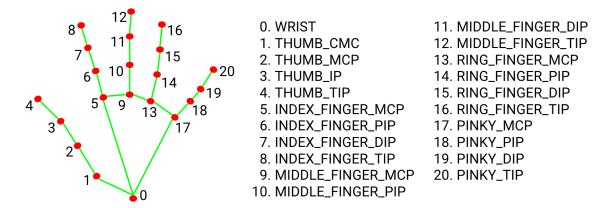
```
#RGB to BGR
image = cv2.cvtColor(image, cv2.COLOR_RGB2BGR)
```

6.3.2 MediaPipe - Elementy charakterystyczne

Biblioteka MediaPipe o otwartym źródle, udostępnia wieloplatformowe oraz konfigurowalne rozwiązania wykrzustujące uczenie maszynowe w dziedzienie rozpoznawania, segmentacji oraz klasyfikacji obiektów wizji komputerowej. Niektórymi z rozwiązań są:

- Rozpoznawanie twarzy
- Segmentacjia włosów oraz twarzy
- Rozpoznawnie oraz określanie rozmiarów obiektów trójwymiarowych na podstawie obrazu dwuwymiarowego.

Model modułu MediaPipe pozwala na wyznaczenie pozycji 21 elementów charakterystycznych dłoni. Współrzędne X i Y są znomralizowane względem rozdzielczości obrazu kamery. Współrzędna X względem liczby pikseli w osi X, a współrzędna Y względem liczby pikseli w osi Y. Oś Z jest prostopadła do osi X i Y, z punktem początkowym w punkcie określającym pozycję nadgarstka. Współrzędna Z jest znormalizowana względem szerokości obrazu kamery, tak jak współrzędna X.

Rysunek 6.4: Elementy charakterystyczne dłoni

Pozycje nadgarstka, paliczków oraz stawów dłoni zostaną wykorzystane do obliczenia obrotu dłoni względem punkut 0 oraz do wytrenowania modeli uczenia maszynowego, których zadaniem będzie rozpoznawnie wybranych gestów.

6.3.3 Generowanie grafiki dłoni

Generowanie grafiki nałożonej na daną dłoń wykonuje się przy pomocy przygotowanej funkcji biblioteki MediaPipe, która współpracuje z OpenCV.

6.4 Pomiary oraz inne ważne elementy

- 6.4.1 Pozycja dłoni
- 6.4.2 Obrót dłoni
- 6.4.3 Odległość między palcami

6.5 Rozpoznawanie gestów

SciKit Learn to biblioteka, która oferuje różnego typu metody uczenia maszynowego. Biblioteka zawiera algorytmy klasyfikacji, regresjii oraz analizy skupień. Przykładowym algorytmami w bibliotece są:

- Las losowy polegająca na konstruowaniu wielu drzew decyzyjnych w czasie uczenia.
- Algorytm centroidów algorytm wykorzystywany w analizie skupień.
- Maszyna wektorów nośnoych algorytm klasyfikujący, często wykorzystywany w procesie rozpoznawania obrazów.

O wszystkich dostępnych algorytmach informacje można znaleźć w ogólnodostępnej dokumentacji biblioteki.

6.5.1 Przygotowanie modeli uczenia maszynowego

Celem programu będzie stworzenie modeli matematycznych przy pomocy metod uczenia maszynowego, których celem będzie rozpoznawanie gestów dłoni. Proces tworzenie takiego modelu można podzielić na trzy kroki przedstawione na schemacie 6.3.

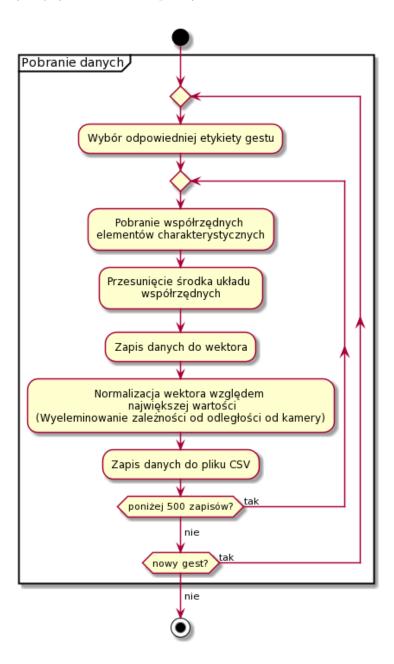
Rysunek 6.5: Ogólny algorytm przygotowania modeli uczenia maszynowego

Całość programu została napisana w notatniku Jupyter. Pozwala to na wykonanie pewnych części programu osobno, niezależnie od reszty programu. W praktyce każdy blok opisany w powyższym schemacie UML ma swoje odwzorowanie w notatniku. Na przykład, część zapisująca współrzędne do pliku będzie wykonywana tyle razy ile jest gestów do wytrenowania.

6.5.2 Zebranie danych

Algorytm zebrania danych polega na pobraniu współrzędnych oszacowanych przez model MediaPipe. Należy pamiętać o tym, że środek układu współrzędnych znajduje się lewym górnym rogu obrazu kamery. Oznacza to, że współrzędne w tej postaci nie nadają się do wyuczenia modelu matematycznego. Gest nie powinnien być rozpoznawany na podstawie pozycji dłoni w obrazie lub jej odległości od

kamery. Należy się tych zależności pozbyć.

Rysunek 6.6: Ogólny algorytm przygotowania modeli uczenia maszynowego

Gest dłoni, można scharakteryzować na podstawie pozycji elementów dłoni. Podstawowym problemem jest fakt, że pozycje elementów charakterystycznych są

opisane względem układu współrzędnych, którego środek znajduje się w lewym górnym rogu obrazu pobranego z kamery. Pozycja dłoni na obrazie nie ma żadnego znaczenia w kwestii określania gestu. Poprawnie przygotowane pozycje elementów powinnny zostać pozbawione zależności od pozycji dłoni względem obrazu. Przygotowanie danych do przetworzenia będzie wymagało paru opercaji matematycznych. W takim wypadku należy przprowadzić transformację, tutaj akurat przesunięcie układu współrzędnych do pozycji nadgarstka. Taka operacja pozwoli na opis pozycji elementów względem nagarstka. Ostatecznie pozbywamy się pozycji nadarstka z wektora danych, ponieważ jest ona środkiem nowego układu współrzędnych.

Macierz przesunięcia

$$M_p = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -x_0 \\ 0 & 1 & 0 & -y_0 \\ 0 & 0 & 1 & -z_0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Tak naprawdę, przesunięcie układu współrzędnych w osi Z nie będzie miało miejsca. Wartości współrzędnej Z reszty elementów, oprócz elementu z indeksem równym 0, czyli nadgarstka, są określane właśnie nadgarstka. Dlatego też, macierz przesunięcia w osi Z jest równa 0.

$$M_p = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -x_0 \\ 0 & 1 & 0 & -y_0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Aby dane mogły zostać zinterpretowane przez algorytmy ucznenia maszynowego muszą one zostać przedstawione w postaci jednowymiarowej. Aktualna postać macierzy przedstawiającej wpółrzędne elementów charakterystycznych ma następującą postać. Indeksy współrzędnych są równoznaczne z indeksami elementów dłoni.

$$M_p = \begin{bmatrix} x'_1 & y'_1 & z'_1 \\ x'_2 & y'_2 & z'_2 \\ & \vdots & \\ x'_{21} & y'_{21} & z'_{21} \end{bmatrix}$$

Dane w postaci jednowymiarowej mają postać następującego wektora.

$$A_f = \begin{bmatrix} x_1 & y_1 & z_1 & x_2 & y_2 & \cdots & y_{21} & z_{21} \end{bmatrix}$$

Drugim krokiem jest uniezależnienie pozycji elementów od odległości dłoni od kamery. Najprostszym rozwiązaniem jest normalizacja wektora danych względem największej bezwzględnej wartości.

Normalizacja

$$A_n = \frac{A_f}{max(abs(A_f))}$$

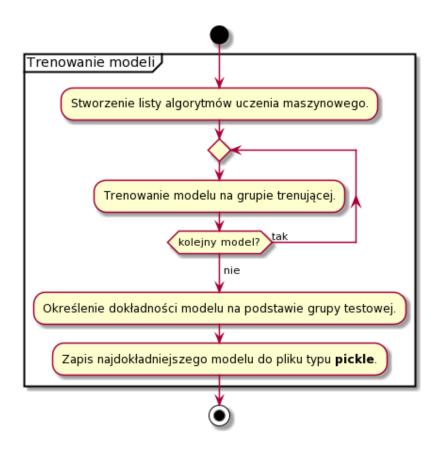
Każdy nowy wektor zostaje zapisany do pliku CSV z odpwowiednią etykietą. Zebrane dane posłużą do wytrenowania algorytmów uczenia maszynowego.

6.5.3 Budowa pliku CSV

Dane zapisane w pliku CSV opisują przykładowe współrzędne wszysktich elementów dłoni wraz z przypisaną etykietą oznaczającą gest.

6.5.4 Metody klasyfikacji - uczenie maszynowe

Przygotowane dane zostają odczytane z pliku CSV. W pierwszym kroku należy rozdzielić je na dwie części: współrzędne (dane wejściowe) oraz etykiety (dane wyjściowe). W kolejnym kroku należy te dwie grupy podzielić na grupę trenującą i grupę testową. Zadaniem grupy testowej będzie trenowanie wybranych modeli matematycznych, a grupy testowej przetestowanie ich dokładności.

Rysunek 6.7: Ogólny algorytm przygotowania modeli uczenia maszynowego

W celu wybrania najlepszej metody klasyfikacji, zostnie wybranych kilka algorytmów. Każdy z nich stworzy swój model, a ostatecznie zostanie sprawdzona ich poprawności z wykorzystaniem grupy testowej. Model z najepszym wynikiem zostanie zapisany do pliku typu **pickle**. W języku Python pliki typu **pickle** pozwalają na zapis zmiennych, obiektów lub innych struktur danych, które mają zostać wykorzystane w po zakończeniu programu.

6.5.5 Wybrane algorytmy klasyfikujące

Do wytrenowania modeli uczenia maszynowego z biblioteki SciKit Learn zostały wybrane następujące algorytmy.

• Logistic Regression

- Nearest Centroid
- Decision Tree Classifier
- Random Forest Classifier
- SGD Classifier
- Gradient Boosting Classifier
- MPL Classifier

6.5.6 Badanie dokładności każdego z algorytmów

6.5.7 Ponowne wykorzystanie modelu

Gotowy model pobieramy i testujemy w przykładowym programie.

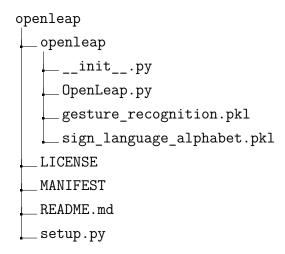
6.6 Paczka PyPi

6.6.1 Budowa paczki

Ostatecznym krokiem jest przygotowanie programu w formie paczki, która zostanie udostępniona na platformie PyPi. Wygama to przygotowania odpowiednich plików konfiguracyjnych oraz zostosowania stosownych narzędzi do stworznie pliku wheel oraz tar.

6.6.2 Struktura Paczki

Pierwszm krokiem jest przygotowanie odpowiedniej struktury paczki. Do tego celu został stworzony folder o poniższej strukturze. W tym folderze znajdują się wszystkie potrzebne elementy paczki. W podfolderze o tej samej nazwie znajduje się główna części modułu, czyli plik .py, w którym zapisana jest klasa OpenLeap. Dodatkowo w tym folderze znajdują się pliki typu **pickle**, w których zapisane są modele rozpoznające gesty.

Rysunek 6.8: Struktura paczki PyPi

6.6.3 Pliki Konfiguracyjne

Pliki setup.py oraz MANIFEST są plikami, które odpowiadają za konfigurację oraz opis paczki. W pliku setup.py zapisany jest numer aktualnej wersji, autor, kontakt do autora, nazwa paczki itp.

6.6.4 Załadowanie paczki do repozytorium

Przed załadowaniem paczki do repozytorium, należy stworzyć zapakowaną paczkę źródłową, na przykład typu .tar oraz plik typu WHEEL. Oba pliki spełniają tą samą funkcję, czyli przechowywnie niezbędnych elementów paczki oraz umożliwiają ich instalację na systemie użytkownika. Plik WHEEL pozwala na dużo szybszy proces instalacji niż instalacja ze źródła, czyli paczki typu .tar.

Rozdział 7

Weryfikacja i walidacja

- sposób testowania w ramach pracy (np. odniesienie do modelu V)
- organizacja eksperymentów
- przypadki testowe zakres testowania (pełny/niepełny)
- wykryte i usunięte błędy
- opcjonalnie wyniki badań eksperymentalnych

Tablica 7.1: Opis tabeli nad nią.

				metoda			
				alg. 3	alg. 4	$\gamma = 2$	
ζ	alg. 1	alg. 2	$\alpha = 1.5$	$\alpha = 2$	$\alpha = 3$	$\beta = 0.1$	$\beta = -0.1$
0	8.3250	1.45305	7.5791	14.8517	20.0028	1.16396	1.1365
5	0.6111	2.27126	6.9952	13.8560	18.6064	1.18659	1.1630
10	11.6126	2.69218	6.2520	12.5202	16.8278	1.23180	1.2045
15	0.5665	2.95046	5.7753	11.4588	15.4837	1.25131	1.2614
20	15.8728	3.07225	5.3071	10.3935	13.8738	1.25307	1.2217
25	0.9791	3.19034	5.4575	9.9533	13.0721	1.27104	1.2640
30	2.0228	3.27474	5.7461	9.7164	12.2637	1.33404	1.3209
35	13.4210	3.36086	6.6735	10.0442	12.0270	1.35385	1.3059
40	13.2226	3.36420	7.7248	10.4495	12.0379	1.34919	1.2768
45	12.8445	3.47436	8.5539	10.8552	12.2773	1.42303	1.4362
50	12.9245	3.58228	9.2702	11.2183	12.3990	1.40922	1.3724

Rozdział 8

Podsumowanie i wnioski

- uzyskane wyniki w świetle postawionych celów i zdefiniowanych wyżej wymagań
- kierunki ewentualnych danych prac (rozbudowa funkcjonalna . . .)
- problemy napotkane w trakcie pracy

Dodatki

Spis skrótów i symboli

DNA kwas deoksyrybonukleinowy (ang. deoxyribonucleic acid)

 $MVC \mod - \text{widok} - \text{kontroler (ang. } model-view-controller)$

 ${\cal N}\,$ liczebność zbioru danych

 $\mu\,$ stopnień przyleżności do zbioru

 $\mathbb E\,$ zbiór krawędzi grafu

 ${\cal L}\,$ transformata Laplace'a

Źródła

Jeżeli w pracy konieczne jest umieszczenie długich fragmentów kodu źródłowego, należy je przenieść do załącznika.

Zawartość dołączonej płyty

Do pracy dołączona jest płyta CD z następującą zawartością:

- praca (źródła \LaTeX
 Zowe i końcowa wersja w pdf),
- źródła programu,
- dane testowe.

Spis rysunków

5.1	Strona modułu OpenLeap na PyPi	15
5.2	Zrzut ekranu programu testowego	16
5.3	Parametry wyświetlanego obrazu	18
5.4	Gesty alfabetu języka migowego	19
5.5	Rozpoznawanie języka migowego	20
5.6	Zrzut ekranu kiosku interaktywnego	21
5.7	Obrót dłoni o 30 stopni	22
5.8	Obrót dłoni o 96 stopni.	23
5.9	Obrót dłoni o 174 stopni	23
5.10	Ustawienie saturacji	24
6.1	Relacja klas	26
6.2	Schemat klasy OpenLeap	27
6.3	Elementy charakterystyczne dłoni	31
6.4	Elementy charakterystyczne dłoni	34
6.5	Ogólny algorytm przygotowania modeli uczenia maszynowego	36
6.6	Ogólny algorytm przygotowania modeli uczenia maszynowego	37
6.7	Ogólny algorytm przygotowania modeli uczenia maszynowego	40
6.8	Struktura paczki PyPi	42

56 Spis rysunków

Spis tablic

7.1	Opis tabeli nad nia														4	4